

Streda 20. januára 2016

Text: 2M 29, 10 – 17

¹⁰Potom daj priviesť junca pred svätostánok a Áron a jeho synovia položia ruky na hlavu junca. ¹¹Potom zabi junca pred Hospodinom pri vchode do svätostánku. ¹²Naber z krvi junca, prstom potri rohy oltára a všetku krv vylej ku základom oltára. ¹³Potom vezmi všetok tuk, čo obaľuje vnútornosti, lalok z pečene a obe obličky i s tukom, ktorý je na nich, a spál to na dym na oltári. ¹⁴Mäso z junca, jeho kožu a kal z čriev spál v ohni mimo tábora. To je obeť za hriech. ¹⁵Vezmi aj jedného barana a Áron i jeho synovia nech položia ruky na hlavu barana. ¹⁶Potom zarež barana, vezmi jeho krv a pokrop ňou oltár dookola; ¹⁷barana rozsekaj na kusy, vymy jeho vnútornosti i nohy, polož ich na tie kusy a na hlavu.

Piesne: ES č. 581, 238

Zamyslenie nad Božím slovom:

Mohol by som povedať, že služba Pánu Bohu bola ustanovená už v raji, keď Pán Boh dal Adamovi pomoc – boli teda už dvaja zidení, usadení v raji ako v predobrazu cirkvi Ježiša Krista, v ktorom sám Boh v plnosti času zostúpil na zem, aby spasil človeka, ktorý službu Bohu naštrbil, znevážil, súc zvedený diablom. Teda už do takéhoto položenía aj naďalej Hospodin ustanovuje svojmu vyvolenému ľudu – Izraelu – svojím povolaným služobníkom Mojžišom kňazskú službu, do ktorej poverený Mojžiš povoláva svojho výrečného brata Árona za prvého najvyššieho kňaza, ako aj svojich synov a ich ďalšie potomstvo. Povolanie Árona a jeho synov je potvrdzované ustanoveným poriadkom vysvätenia, počnúc od rúcha až po obetné zvieratá a ich krv a všetko, čo bolo ešte potrebné pri vysviacke vykonať. Všetko to muselo byť v Izraeli – v židovskej cirkvi a židovskom ľude – prísne dodržiavané a je v nej dodržiavané až dodnes. Aj v novom Izraeli sú nie cez obriezku, ale cez sviatosť Krstu svätého Ježišom Kristom ako zakladateľom a Pánom cirkvi Božej do služby Bohu pripravovaní služobníci. Slovom Kristovým sú povolávaní tí, ktorí počuli Jeho hlas a boli potvrdení vysvätením, ktoré vykonávajú biskupi, ktorí pri svojej vysviacke dostali zároveň aj apoštolskú sukcesiu. Ako vysviacka Árona, jeho synov a ich potomstva bola verejnou záležitosťou, tak je verejnou záležitosťou aj vysviacka v našej cirkvi, ale aj v cirkvi rímskokatolíckej, pravoslávnej, ako i v ostatných poreformačných cirkvách a spoločenstvách. Ona je na slávu Božiu, a nie na ľudskú, podobne ako aj všetky služby Božie a ich posvätné úkony. Keď to v niektorej kresťanskej cirkvi takto – podľa Písem, Biblie – nie je vykonávané, je to pohanské, Pánu Bohu neslúžiace a Ho znevažujúce. Preto v evanjelickej augsburského vyznania cirkvi oslavujeme pri vysviacke Pána Boha a ďakujeme Mu srdcom i ústami, že v našej cirkvi, obnovenej reformáciou Luthera, Melanchtona a iných k nej povolaných učeníkov, sa vykonáva opravdivá služba Bohu, z ktorej zaznieva vždy jasný, zreteľne počuteľný Boží hlas: „*Sola fide, sola gratia, sola redemptione Christi!*“ Amen.

Modlitba:

Otče náš drahý nebeský, ďakujeme Ti, že si so svojím jednorodeným Synom a Duchom Svätým založil svoju cirkev, aby sa v nej rozsievalo čisté semä Tvojho slova svätého Tebou vyvolenými, povolanými a vystrojenými učeníkmi, obdarenými rôznymi talentami, ktoré majú rozmnožovať, a nie zakopávať. Zaslúbil si, že všetko ostatné nám bude pridané z Tvojej lásky a milosti. Otče náš milý nebeský, prosíme Ťa, daj, aby Tvoj Sion rozkvital a prinášal dobré ovocie viery, pokoja, nádeje, a najmä Tvojej lásky. Amen.

† Mgr. Ján Jágerský, evanjelický a. v. farár (31. mája 1921 Sokolče – 13. júna 2015 Prešov)